

loven. Det er jeg selvfølgelig ked af, og jeg synes, det er lidt sørgeligt.

Jeg vil godt vide, hvor hr. Morten Messerschmidt har fået den der – hvad skal vi kalde det – modstand fra, nemlig at han ikke kan støtte de holdninger, som Justitsministeriet og for den sags skyld også alle de fremmeste forfatningsretlige eksperter er kommet med. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er om demokratiopfattelsen. Hvordan kan det give mindre demokrati, når Europa-Parlamentet og ikke mindst de nationale parlamenter får mere at sige i forhold til tidligere?

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:19

Morten Messerschmidt (DF):

Først vil jeg gerne sige, at jeg er ked af det, hvis jeg har gjort Venstres ordfører ked af det. Det var ikke tilsluttet, men sådan er det nu engang, når realiteterne rammer hårdt. I forhold til Justitsministeriets i øvrigt – synes jeg – dygtigt udarbejdede og gennemarbejdede opgørelse er det, jeg har sagt, at jeg er uenig i præmisserne. Jeg er uenig i den anvendelse af Maastrichtdommen, som lægges til grund for de konklusioner, der drages i redegørelsen; bl.a. fremgår det meget klart af Maastrichtdommen, at når man kommer til søjle 2 og 3, vil man se, at der overhovedet ikke er sket nogen vurdering af det. Det er jo ret centralt i forhold til den traktat, vi diskuterer, idet en del af søjle 3 smeltes ind i søjle 1. Derfor er det ikke en parameter, som jeg mener der er dækning for i Justitsministeriets afgørelse.

Dertil kommer, at Maastrichtdommen jo hviler på meget gammel retspraksis. Den hviler jo netop, som ordet næsten siger, på Maastrichttraktaten. Og der er, som også hr. Michael Aastrup Jensen vil vide det, sket en hel del siden da, bl.a. i forhold til anvendelsen af artikel 308 og formålsbestemmelserne, som jeg mener fører til tvivl om, hvorvidt man i en så kategorisk og nærmest – vil jeg sige – konservativ anvendelse af den dom kan komme til det resultat. Der er jo tvivl. Hr. Aastrup Jensen vil jo gentagne gange i redegørelsen se ordet antagelser optræde, og derfor er der tvivl, og jeg mener, at den tvivl skulle have været kommet vælgernes til gode.

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er en kort bemærkning fra hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 16:21

Michael Aastrup Jensen (V):

Hr. Morten Messerschmidt svarede jo ikke på det med demokratiet i forhold til Europa-Parlamentet og i forhold til de nationale parlamenters rolle. Jeg kunne også nævne en anden ting, nemlig borgerinitiativet. Det betyder, at en million mennesker nu har mulighed for at sætte en europæisk sag på dagsordenen. Også det synes jeg ærlig talt er et godt demokratisk tiltag.

Men jeg vil lige holde fast i det juridiske. Kan hr. Morten Messerschmidt ikke godt forstå, at der måske er nogle af dem, der lytter til debatten, der synes, at det er lidt mystisk, at en jurastuderende er klogere til det juridiske, end Justitsministeriet og de fremmeste forfatningsrets eksperter er? Kan hr. Morten Messerschmidt ikke godt forstå, at der måske er nogle, der synes, at det er lidt kryptisk?

Kl. 16:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:21

Morten Messerschmidt (DF):

I forhold til det sidste kan jeg sige, at jeg sådan set sagtens kan forstå det. Nu er det jo faktisk sket, at et medlem af Venstres kabinet, fru Birthe Rønn Hornbech, tidligere i forbindelse med Tvindsagen har stemt imod Justitsministeriets ting og efterfølgende ved Højesteret har fået det bekræftet. Derfor er det jo ikke unormalt – eller det er i hvert fald sket før, at Justitsministeriet har taget fejl. Men det er slet ikke det, der er pointen her. Det, der er pointen, er, at man kan stille nogle spørgsmål i forhold til redegørelsen, og det er det, jeg gør i demokratiets navn.

Vedrørende de tre ting, som hr. Aastrup Jensen nævner, vil jeg sige, at jeg har meget svært ved i forhold til Europa-Parlamentet at se, at det gavner danske interesser og dansk demokrati, at vi får færre medlemmer af Europa-Parlamentet. Vedrørende borgerinitiativet må hr. Aastrup Jensen jo være bekendt med, at med den måde, traktatforslaget er skruet sammen på, er der overhovedet ingen forpligtelse fra Kommissionens side til at fremkomme med noget som helst forslag eller initiativ initieret af, at man har indleveret en million underskriftet. Tværtimod vil hr. Aastrup Jensen, fordi jeg mener, at hr. Aastrup Jensen var med på den underskriftindsamling, vide, at da vi sidste år havde underskrifter fra langt over en million mennesker, der ønskede, at det fuldstændig vanvittige rejsecirkus mellem Strasbourg og Bruxelles skulle høre